

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Salg paa Afbetaling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4528 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 3087).

Ordføreren (Sveistrup): Dette Lovforslag angaar jo et Retsforhold, der er meget almindeligt og vel særlig almindeligt her i København. Udvalget, der var nedsat angaaende denne Sag, har søgt Oplysninger fra Tyskland om, hvorledes man var tilfreds med den Lov om samme Emne, man der har haft i en halv Snes Aar, og Udvalget har, skønt Besvarelserne vare noget divergerende, dog den Opfattelse, at man overvejende var af den Mening, at den Lov, man der har, var af Betydning. Dernæst har Udvalget henvendt sig til Studentersamfundets Rets Hjælp for ubemidlede for at høre, om man fra den Side, som har et rigt Kendskab til de Samfundsklasser, hvem Loven er beregnet paa at komme til gode, tillagde den nogen Betydning. Det Svar, man fik fra Studentersamfundets Rets Hjælp, lod ikke nogen Tvivl tilbage, idet det blev udtalt, at det vilde være af meget væsentlig Betydning for den Del af Befolkningen, som søger Rets Hjælpen, at faa en Lov af denne Beskaffenhed. Vi haabe paa den Maade at have, om jeg saa maa sige, underbygget selve Loven meget solidt.

Fremdeles forelaa til Udvalgets Overvejelse, hvilken Affattelse Lovforslaget skulde have. Da jeg indbragte Lovforslaget i den Affattelse, det tidligere havde faaet fra Folketingets Side, var det ikke noget Udtryk for, at jeg personlig foretrak Folketingets Affattelse fremfor Landstingets, men det skete ud fra den Tanke, at naar jeg vilde anmode det høje Ting om paa ny at optage denne Sag til Forhandling, maatte vi begynde Forhandlingerne nu paa det Punkt, hvor vi havde sluppet dem, altsaa optage til Forhandling det af Folketinget vedtagne Forslag. Imidlertid havde jeg allerede den Gang mine Tvivl om, hvorvidt den Affattelse, Folketinget havde valgt med Hensyn til et Hovedpunkt, var det rette. Jeg skal indskyde den Bemærkning, at Folketingets og Landstingets Lovforslag i det væsentligste stemte overens med Hensyn til de Punkter, der omhandles i §§ 3, 4, 5, 6 og 7; det var kun med Hensyn til de Punkter, som omhandles i §§ 1 og 2, der var Forskel. Landstinget havde der

den samme Hovedregel som den tyske Lov, at naar ved en Afdragshandel Sælgeren benytter sin Ret til at træde tilbage fra Handelen, fordi Køberen ikke har opfyldt sine Forpligtelser, er enhver af Parterne pligtig at tilbagegive det ham af den anden Part ydede. Det er jo det særligt mislige ved disse Handler, at det som oftest er aftalt bestemt mellem Køberen og Sælgeren, at naar Køberen ikke kan betale alle Afdragene, faar Sælgeren sine Ting tilbage, men beholder tillige den Del af Købesummen, som allerede er udbetalt. Det er dette, som er det ubillige, og som skulde afpares ved Bestemmelsen om, at naar saadan Tilbagetræden finder Sted, skal ogsaa Sælgeren levere tilbage, hvad han har faaet, med Fradrag af det, som ifølge de nærmere specificerede Bestemmelser i Lovforslaget kan tilkomme ham som Skadesløsholdelse for Tabet. Folketinget havde ikke optaget denne Regel, men havde i Stedet for sat en Bestemmelse om, at naar Sælgeren benytter sin Ret til at træde tilbage fra Handelen, skal det tilbagetagne staa til Løsning for Køberen i mindst 3 Maaneder efter Tilbagetagelsen. Da vi henvendte os til Studentersamfundets Rets Hjælp, spurgte vi, hvilket af Lovforslagene der var hensigtsmæssigst, og Svaret blev da, at Studentersamfundets Rets Hjælps Bestyrelse skønnede, at det, som Landstinget havde vedtaget, var det hensigtsmæssigste. Det maatte naturligvis ogsaa bestyrke os i den Opfattelse, at der kunde være Grund til at gaa over til Landstingets Affattelse. Dertil kommer jo, at Landstingets Affattelse, der altsaa er overensstemmende med det tidligere Regeringsforslag, i Virkeligheden er enslydende med det, som gælder i Tyskland, og de Erfaringer, man har fra Tyskland, kunne paaberaabes til Fordel for Landstingets Lovforslag. Desuden er det klart, at man vil rydde store Sten af Vejen for Lovforslagets Fremme ved at acceptere Landstingets Affattelse.

Der var i Folketingets Affattelse indsat en særlig Bestemmelse om Salg paa Afbetaling til ufuldmyndige Personer under 21 Aar; men da denne havde været Genstand for Kritik fra alle politiske Partiers Side i Landstinget, fandt vi, at dette omstridte Punkt burde vi ikke optage. Vi anbefale altsaa i dette Øjeblik Folketinget at vedtage det Lovforslag, som tidligere er sendt over fra Landstinget, kun med sproglige Ændringer, der væsentlig bestaa i, at vi, hvor Sætningsbygningen i Landstingets Forslag — det var tillige Regeringens Forslag — forekom os at være sær-